

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'דברים' עלון מספר 132 ח' אב התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

הרב שמש מליח

מיום חיים

"אלה הדברים אשר דבר משה.. אחרי הכתו את סיחון.

מלך האמורי אשר יושב בחשבון..."

מדוע היה חשוב לתורה להדגיש לנו שדברי משה בכל ספר דברים נאמרו לאחר חיסולו של סיחון מלך האמורי ועוג מלך הבשן ? אלא שזהו ענינו של ספר דברים, משה רבנו מבאר את התורה לעם ישראל "הואיל משה באר את התורה"

באור התורה פירושו להראות כיצד האידאה האלוקית, כל הרעיונות האלוקיים שלמדנו בחורב, אינם נשארים בגדר של רעיונות פילוסופיים אלא יש להוציאם מן הכח אל הפועל, לגלות אותם במציאות היום יומית ולכן הקב"ה מזרז את ישראל- "ה' אלוקינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובואו הר האמורי.. באו ורשו את הארץ" כמוכן שהרבה יותר נוח לשבת תחת הר סיני איש תחת גמרתו וחומשו ולהנות מזיו השכינה !! למות באוהלה של תורה מתחת להר סיני, אבל הקב"ה דוחק בישראל זהו לא ייעודכם, כאן אינכם לחיות חיים מלאים של תורה

המקום היחיד שבו התורה יכולה להופיע במלואה הוא א"י כאן תחרשו, תבנו תכונו מדינה עצמאית על בסיס הקודש כשהתורה

מנחה אתכם בכל שעה כארץ שעל. בארץ ישראל בארץ הנבואה, תצטרכו להילחם, מלחמה זו היא עצמה קדש שהרי אילו זכינו היינו מקבלים את א"י ללא מלחמה אבל משחטאנו בחטא העגל ובמרגלים אזי הדרך היחידה לקבל את הארץ היא בכיבוש אבל אין סתירה בין תורה לבין מלחמה נהפוך הוא המלחמה באה מתוך התורה "באו ורשו את הארץ"

הראשונים שצריכים לצאת לקרב אלו ת"ח שמבינים את חשיבותה של א"י כמוציאה לפועל את קדושתם של ישראל ושל התורה לכן משה מבאר את התורה אחרי שהוא מכה את סיחון ועוג, מתוך המלחמה יש באור של התורה, תורה שמתגלה בא"י במלחמתם של ישראל.

כאז גם היום, עדיין אנו מוקפים באויבים ובייחוד בימים אלו שהכל גועש וסוער מסיבי ודווקא משום כן אנשי התורה, תלמידי חכמים שזכות התורה עומדת להם הם צריכים להיות הראשונים שאוזרים חיל ומתגייסים למלחמת מצווה.

יהי רצו שנזכה שכל ישראל ישובו על אדמתם בשלום ובשלווה ומתוך כך נזכה לבנין בית המקדש .

מערכת עלון "לשם שמאים" lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור: הגרעין התורני-הברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר או להפקיד ימירות בחשבון הבנק: סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

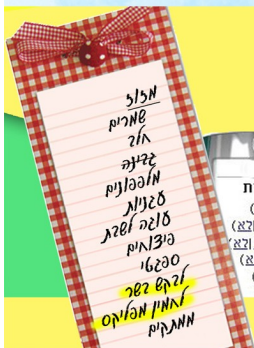
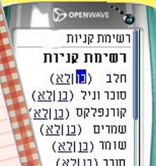
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בייבי מזוז רח' שבזי 08-9436945

"והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי"

הרמב"ן אומר שכאשר לאדם ישנה התלבטות בדבר, אם מותר לו לעשותו או לאו, ראשית יסלק כל נגיעה אישית בדבר, ורק אז יכריע.

כך דרש השפת אמת את הפסוק: "והדבר אשר יקשה מכם" כשיש קושי להכריע באיזה דבר, "תקריבון אלי" תראוהו רק מנקודת מבט של רצון ה' יתברך. ללא כל נגיעה עצמית וכך תגלו אם ראוי לעשותו אם לאו.

שבת שלום !

...אחרי הכותו את סיוחן מלך האמורי
ואת עוג מלך הבשן...

ר אבהו בשם ר שמעון בן לקיש אומר
לא ראה עוג מימי לא כיסא של עץ
ולא ספסל של עץ, ולא מיטה של עץ,
ולא ישב על עץ כל ימיו
שלא יכול היה לקבלו
שהיה נשבר תחת משאו,
אלא כל תשמישיו היו של ברזל...

אמר ר' יוחנן
היה יושב על החומה של טבריה
והיו רגליו מגיעות לארץ...

דברים רבה פרשת דברים

מאת: מרים

"יושב הכרובים הופיעה..."

חכמת נשים

ובכך עלית מדרגה משלב העזרה- לאמונה ובטחון.
התחנה האחרונה במסעך היא בעצם נקודת השיא- קודש
הקודשים- "דביר מקדשו", ושם את זוכה בחרדת קודש לחזות
בארון ברית ה' מעליו הכפורת ועל הכפורת שני כרובים...
אך דווקא שם המסע קפא, את רוצה כ"כ להגיע למדרגה חדשה
בקרבת ה' אך לא מצליח להתחדש בך דבר...

"ונבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר
אליו מעל הפפרת אשר על ארץ העדת מבין שני
הכרובים..." (במדבר ז פט)

משה נכנס לאוהל מועד- מלשון בית ועד מקום שנפגשים בו.
משה מגיע ל"פגישה" עם הקב"ה במקום הקדוש הזה, ושומע
קול כאשר ממקד יותר את שמיעתו מבין שהקול מגיע "מבין שני
הכרובים"- רש"י מבאר במקום שמשה שומע את ה' כביכול מת-
דבר, ה' כביכול מדבר "בינו לבין עצמו" ומשה שומע מאליו.
זו דרגת קרבת ה' הגבוהה ביותר.
הקב"ה דווקא מבין שני הכרובים המסמלים את הקשר של
הדוד והרעיה, הקשר הבחירי- הזוגי שבין ה' לעם ישראל.
כאשר פניהם איש אל אחיו (ישנה דעה שונה שאומרת שפניהם
לכיוון הבית) כביכול הקב"ה ועם ישראל מביטים פנים בפנים-
בעיניים ואומרים "והפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי".

נדמה לי ש"הדור הזה"... מבקש את הקרבה הגדולה ביותר הוא
עבר את שלבי ה"עזרה", וה"הכלה-הקשבה". הדור מבקש
להגיע לדביר- דיבור. למקום שבו דבר ה' מדבר אליו ממש. גם
אם זה "בינו לבין עצמו"- והרי נבראנו בצלם אלוהים- יש בנו
נשמה. תפקידנו להעצים את האהבה הזו, להנכיח את הקב"ה
ואת דברו בחיי ילדינו. ולזכור כל הזמן כמה אנו "עצם מעצמי"
זוהי הדרגה הנשגבת ביותר. ומשום כך זו הדרגה הכי קשה.
אשרינו שזכינו להיוולד בדור שמבקש (גם אם קשה לראות
זאת...) את ה' באמת- להיות חלק ממש מדבר ה', ולהגיע באמת
לקודש הקודשים- הפנימי ביותר- דביר מקדשו...
שנוכה לבניין בית המקדש ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו
אמן.

"הדור של היום..." היא אומרת ומפטירה אנחה, "חסרי חינוך,
לא מכירים בטוב, מחפשים תשובות בחוץ לארץ,
מפונקים...אנחנו לא היינו כאלה ! פעם הכל היה פשוט יותר".
את המשפט הזה שמעתי בחצי אוזן בשיחה שבין סבתא לנדכתה
ברכבת לתל אביב. למשמע המשפט עלו בי הרהורים על חיפוש,
על ה"דור הזה...", והמציאות המורכב שאנו נמצאים בה. והנה
כשהגעתי למדרשה למדתי שיעור מפי הרב יאיר בן שטרית
ובחסדי שמיים גדולים זיכה אותי הקב"ה שהדברים יכוונו
וינוחו על ליבי. הנכתב בהשאתו ובהשראת שיעורו של הרב.
ובעיקר בהשראת "הדור הזה"...

אני רוצה להזמין למסע. מסע במקום שהלב שואף ומכוון לשם
תמיד- מסע בין כתלי בית המקדש.
בית המקדש המקום שאין יותר מוחשי ממנו להעיד על אהבתם
וקרבתם של הקב"ה ועם ישראל.
ננסה במסע זה לברר קצת על מהות הקשר ועל צדדים שונים
בקשר זה.

דמיני שאת פוסעת ברחובות הרובע בירושלים חולפת על פני
השווקים, ניחוחות תבלינים עולים מכל עבר, רוכל צועק
"כבשים טהורים בני שנה- למכירה..." השוק הומה אדם והרי
פסח ממשמש ובא והגיעו אנשים מכל רחבי הארץ להתכונן
להקרבת קורבן הפסח. אך פניך מועדות לבית המקדש. את
מגיעה למקום הנכסף- הולכת אחרי האור ככל שאת מתקרבת
ליבך מתרגש, את כמעט ומרחפת. עולה במדרגות ונכנסת לעזרה
- החצר הפנימית המוקפת חומה. ומתחילה את תפילתך :
"ריבונו של עולם בעזרה זו גלומה המילה ע.ז.ר., כולה מוקפת
חומה כמו שאתה מקיף את בניך בחומה עוטף אותם ודואג להם
- אנה היה בעזרי, אני מבינה שלא הכל תלוי בי- ובהגיעי לבית
המקדש מתפללת אני ומבקשת עזרה..."

את ממשיכה ועולה נכנסת להיכל את רואה מולך את הכלים,
המנורה המחכימה מוצבת בדרום, השולחן לחם הפנים מוצב
בצפון ובמרכז מזבח הקטורת, את מרגישה עטופה, ההיכל כשמו
- מכיל את כל הצדדים שבך, כמו את הכלים ותפקידיהם
השונים. את מרגישה שהקב"ה מכיל אותך, קשוב אליך, את
מבינה שה' "שומע תפילה..." גם אם לא תמיד נענה לבקשותיך.

נחשב כאבי תורת הקבלה, התפרנס ממכירת תבלינים, התייתם בצעירותו ואומץ על ידי דודו, חי במצרים 36 שנה עד שנאמר לו משמיים לעלות לארץ ישראל, ושם לפגוש את התלמיד שאליו הוא צריך להעביר את כל חכמתו - רבי חיים ויטאל, האר"י עולה לארץ ומתיישב בצפת, עד מהרה נקשרים שני המאורות הללו בלימוד נסתרות התורה. מעולם לא הוצרך

האר"י להביא מקורות לדעותיו וכתביו מכיוון שהוא שאב את תורתו מאלו הנביא-ואליהו מאחיה השילוני - ואחיה השילוני ממשנה רבינו כך שהאר"י היה דור רביעי למסורת התורה ממשנה, ולמעשה הוא נחשב בחכמתו לדור הנבואה ובני דורו לא היו צריכים מקורות לדבריו, האר"י לימד במשך שנה ועשרה חודשים את רח"ו, ביום ד' באב בזמן

מנחה של שבת נראה האר"י מעט בעצב, כאשר נשאל לפשר הדבר אמר לתלמידיו, בעיקבות מחלוקת קשה שפרצה ביניכם, בצאת השבת אני ועוד מספר תלמידים מתבקשים לב"ד של מעלה, לפני מותו רמז לרח"ו שהוא היה משיח בן יוסף ואם הם היו מתחזקים באהבה בין אחד לשני משיח בן דוד היה כבר בא, האר"י נפטר ביום ה' באב שהוא רק בין 38.

מאת: חגי נהרי

מה הוא חשב לעצמו?

"אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים" - משפט חריף ביותר לומר. על פי רוב, כשאנו נתקלים במשפט כזה, אנחנו מבינים שאין הדברים כפשוטם ומחפשים רובד עמוק יותר. ואכן, רבות סופר ודובר בסוגייה של קמצא ובר קמצא. אלא שאנחנו הפעם ננסה להישאר בגובה פני השטח, ולראות איך באמת, בגלל קמצא ובר קמצא נחרבה ירושלים. ראשית, רענון קצר לכל מי ששכח את הסיפור הידוע מ'כה עשו חכמינו', ולמחוררי ההשכלה שבינינו שמעודם לא שמעו את הסיפור, תמצית האירועים כפי שהם מובאים במסכת גיטין דפים נה-נו: "אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים - דההוא גברא דרחמיהקמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד סעודתא. אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא. אזל, אייתי ליה בר קמצא. אתא, אשכחיה דהוה יתיב. אמר ליה: מכדי ההוא גברא בעל דבבאדההוא גברא הוא מאי בעית הכא? קום פוק! אמר ליה: הואיל ואתאי, שבקן ויהיבנא לך דמי מה דאכילנאושתינא. אמר ליה: לא! אמר ליה: יהיבנא לך דמי פלגאדסעודתיך. אמר ליה: לא! אמר ליה: יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך. א"ל: לא!נקטיה בידיה ואוקמיהואפקיה. אמר הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה, ש"מקא ניחא להו איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא." ובעברית: "על קמצא ובר קמצא חרבה ירושלים - אותו איש שהיה אוהבו של קמצא ושונאו של בר קמצא, עשה סעודה. אמר האיש לשמשו: לך והבא את קמצא. הלך, והביא את בר קמצא. נעצור פה לשאול את השאלה המתבקשת שאנחנו שוכחים לשאול בדרך כלל. מדוע בר קמצא הגיע לסעודה? מה הוא חשב לעצמו? הרי אם אותו האיש שנה אותו מספיק בשביל להעיף אותו לעיני כל הסועדים, כנראה שהיה ביניהם קצת יותר ממחלוקת קטנה. בטח היה שם איזה ריב על חנייה, או משהו דומה ברמה של חיים או מוות (המשפט האחרון נאמר בצניניות, רבותיי). אם כן, מדוע ראה בר קמצא לנכון להגיע בכל זאת לסעודה?

ולא רק אני שואל זאת, גם בעל הסעודה מתפלא על ההתגרות וחוסר הטקט: "מכדי ההוא גברא בעל דבבאדההוא גברא הוא [הלא אתה שונא של] מאי בעית הכא? קום פוק [מה אתה עושה כאן? קום וצא!]"

אז מה הוא חשב לעצמו? הרבה השערות אפשר להעלות כאן. יכול להיות שהוא רצה להתגרות בשונאו ויכול להיות שלהיפך, חשב שההזמנה הייתה מכוננת כדי לפייסו. יכול להיות שקיווה למצל את ההזדמנות ונוכחותם של חכמים לעשות סולחה. יכול

להיות שהוא סתם רצה ליהנות מסעודה טובה. אה וכמובן, יכול להיות שהוא פשוט לא חשב. וישנה השערה נוספת שעלינו לתת עליה את הדעת, סיטואציה שמוכרת לכולנו. כולנו הכרנו את ההוא בכיתה, במשפחה או בעבודה שאף אחד לא סבל אותו. כולם נמנעו מחברתו, צחקו על חשבונו ובטח שלא הזמינו אותו לאירועים החשובים בחייהם. זה מתחיל בסינון כבר בימי ההולדת ביסודי, דרך הבר מצווה ובת מצווה, מסיבות סיום וגיוס ועד החתונה - זה לא עובר. הבחור ההוא מרגיש דחוי כל הזמן וזה מחריב את חייו. אז לפעמים הוא מזמין את עצמו ורק מחריף את המצב. לפעמים הוא מנסה להתערות ורק מגביר את הסלידה ממנו. אבל מה אנחנו עושים כדי לעזור? כלום.

חז"ל מספרים לנו שבית שני חרב בגלל שנאת חינם. ויש לדייק במושג - שנאה שהיא חינם. באה ללא כל הצדקה. אכן, בגלל קמצא ובר קמצא ועוד סיפורים דומים, חרבה ירושלים. הרי עוד לפני הסעודה הזו הייתה שנאה, מדוע לא חרבה ירושלים עוד לפני? אלא כאשר בעל הסעודה לא ניצל את המעמד כדי לתת ליחסים פנייה חיובית, להפוך אותו לפלטפורמה, כאשר כל הציבור יושב ושותק ולא עושה כלום - "אמר [בר קמצא בליבו] הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה [הואיל וחכמים ישבו ולא מחו בבעל הסעודה], ש"מקא ניחא להו [משתמע מכך שנוח להם מהביזוי של]. - אז במצב כזה השנאה היא פשוט חינם, שנאה לשם שנאה בלבד. דבר כזה בדיוק ובאופן ישיר מחריב את ירושלים.

וגם המשך הסיפור מוכיח. הביקורת על הסיורב לוותר למען השלום, מופנית לבר קמצא שהכדור כעת במגרש שלו, והוא בוחר ללכת ולהלשין עליהם למלכות. ממש כמו בחינוך הילדים, הקב"ה לא מעוניין לשמוע מי התחיל, הוא מעוניין לדעת מי לא הפסיק. מיהו שההזדמנות הגיעה לפתחו, והוא תפס אותה בצווארון, ובאופן הכי מילולי השליך אותה החוצה.

אז לפני שאנחנו קונים דיסקים ווקאלים ואוכלים פלאפל במשך שבוע שלם, כדאי שנברר לעצמנו האם אנחנו לא רק מתאבלים על חורבן הבית, אלא גם מצליחים למנוע ממנו להיחרב בפעם השלישית. לוודא שיש בינינו כמה שפחות שנאה, ובטח כזאת שבאה בחינם. **שבת שלום!**

ערב מושלם במחיר מצחיק

מקרן HD להשכרה כולל מסך ענק

לחווית צפייה עם חברים ומשפחה להקרנת מצגות באירועים וימי הולדת להקרנה בערבי קרייקי

מתחבר בקלות למכשירי מדיה, ללא צורך בתפעול...!

150 ש"ח בלבד
052-4261964

הלכות בין המצרים / תשעה באב

א. השנה, שצום תשעה באב נדחה ליום ראשון, חולה, שצריך לאכול בתשעה באב - יעשה 'הבדלה' קודם אכילתו, ויכול להוציא גם אחרים ידי חובתם בהבדלה זו. ומוטב שלא יבדיל על היין אלא על משקים אחרים, או שיתן לקטן לשתות. (כה"ח תקנו ט)

ב. השנה, במוצאי הצום [שהוא ליל י"א אב] אסורים באכילת בשר ובשתיית יין [מלבד יין ההבדלה וכה"ח תקנו], אבל למחרת בבוקר מותרים בכל, ואין צורך להמתין לחצות היום. (קצש"ע ככו ז)

החכם אומר
הריני לומד שתי הלכות היום ושתיים למחרת עד שאני לומד את כל הלכות התורה כולה (ויקרא רבה)

שעת סיפור

בוקר טוב

(הסיפור הבא מבוסס על סיפור מתוך הספר "סיפורי חסידים מהשואה" של פרופסור יפה אליאד)

בעיירה דנציג התגורר לו רב מכובד שנהג ללכת בכל בוקר לטיול רגלי ברחבי העיר. במהלך הליכתו הוא היה נוהג לקדם את כולם - גברים, נשים וילדים - בחיוך ובאיחול "בוקר טוב".

בקצה העיירה התגורר לו אזרח גרמני שהיה נתקל ברב לעתים תכופות. "בוקר טוב, הר מולר!" היה קורא לעברו הרב, והוא בתגובה היה מחייך וקורא "בוקר טוב, הר רבינר!"

מלחמת העולם השנייה פרצה. שוב לא יכל הרב להסתובב

חופשי ברחובות העיירה. הר מולר לבש את מדי האס. אס. ונעלם מהעיירה. כמו יהודים רבים אחרים מפולין, הרב איבד את משפחתו במחנות ההשמדה של טרבלינקה, ולאחר זמן לא רב גם הוא הועבר לאושוויץ. הוא ירד מהרכבת ישירות אל הסלקציה הידועה לשמצה. "ימינה, שמאלה, ימינה, שמאלה!" קרא גרמני בקול מתכתי עבה כשבקור רוח הוא שולח את הזקנים והחלשים למוות בטוח. הרב ידע היטב כי בגילו ובמצבו הרפואי המתדרדר הוא הולך להישלח ישירות אל תאי הגזים, והחל למלמל בשקט את הוידוי. תורו קרב. הוא הביט לרגע בפניו הקשוחות של הגרמני. ללא מחשבה נפלט מפיו "בוקר טוב, הר מולר!" הגרמני עצר לרגע. זיק של אנושיות ניצת בפניו המרושעות. "בוקר טוב, הר רבינר" הוא השיב, כשהוא מחווה את ידו ומורה לרב לפנות - ימינה.

לוח חודעות

שבת קהילה

למורן מחדון היקרה
ומאפיית שובע
תודה רבה על תרומת
הקוראסונים לשבת!

לשיר אפטקר,

צוות חבריא ב' של בני
עקיבא ובנות השירות
המקסימות!

תודה על העזרה הגדולה יום
חמישי (ובכלל...) ;
בזכותכם הכל נראה אחרת ;
אוהבים

לציון נחמיאס ושמואל מנצור!

מה היינו עושים בלעדיכם??
בלעדיכם זה פשוט לא היה קורה
השארתם אותנו ללא מילים...
אוהבים
גרעין 'לשם שמים'

לקובי-יואב מוסאי!

תודה רבה על כל העזרה בשבת ולפניה!
בזכותך זכינו כולנו להסתכל גבוה ;
מי יתן, ותמשיך תמיד לעלות מעלה
מעלה בסולם...
אוהבים
גרעין 'לשם שמים'

מזל טוב
לגיא חרבי ורעיתו
על הולדת התאומים

לשלומי חג'בי
יום הולדת שמח!!
אוהבים, גרעין 'לשם שמים'

למשפחת מדמון המקסימה שלנו,
המון הצלחה בדרככם החדשה!
שיהיה בבחינת 'וכל אשר יעשה יצליח'
אתם תחסרו לנו מאוד...
מחכים לשובכם,
אוהבים
גרעין 'לשם שמים'.

בית המדרש שלנו פתוח כל
ערב לאחר ערבית,
בואו בשמחה...
(בי"כ אוהל
משה- רח' הנשר 2)

היכינו...
לימוד יומי של הדף היומי
בביה"כ האשכנזי.

נשים יקרות,
שמחנו לראות את כל מי
שהגיע אל הערב נשים שלנו!
מקוות שנהנתן ;
נשמח לראותכן גם בהמשך

שיעור נשים, כל יום
שלישי 20:30
עם הרב משה מליחי
בביה"כ אוהל משה!

בני-עקיבא סניף יבנה

לוח פעילות שבת

פעולת ערב שבת	מפקד
חבריא ב' כיתות 6-8	חבריא א' כיתות 6-8
22:30	18:30

בואו בשמחה!

לפרטים נוספים:
אוריה הקומונרית 64-6644-0523

בס"ד

תבליני א.א

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

